

MŪSŪ LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR. 100 (159)
Suplemento do Jornal Cultural Lituano ML
NR. 46 (1985) XII.18.1986

Rua Juatindiba, 28 - Pque. Moóca
03124 SÃO PAULO, SP (f.273.0338)

Henrique L. Alves

O CONHECIMENTO DA LITUANIDADE

Em fevereiro de 1984, iniciou-se uma jornada,

visando valorizar o espírito da lituanidade, objetivando trazer conhecimentos aos que desejam conhecer a literatura, tradições, usos e costumes da Lituânia, no suplemento em português "Mūsų Lietuva". Assim, estamos comemorando a edição nº 100. O editorial do primeiro número, assinada por Alfonsas Petraitis, afirmava: "Temos em nosso meio muitos lituanos que se destacaram e sobressairam em nossa sociedade, infelizmente pouco conhecidos entre nós. Os nossos colaboradores já prepararam entrevistas com estas personagens e assim fazê-las mais conhecidas em toda nossa colônia".

De qualquer forma, o propósito do suplemento atingiu seu objetivo maior, o de reciclar a lituanidade, em vários segmentos e isso foi realizado ao longo de uma jornada. Na primeira edição escrevia com entusiástico calor sobre o prêmio APCA/83, concedido a Povilas Gaučys pelo seu trabalho de traduzir 32 poetas brasileiros para o idioma lituano e publicado ao título de "Lianų Liepsna" – Brazilų Naujosios Poezijos Antologija". A festa da entrega do prêmio ocorreu no Teatro Municipal de São Paulo, oportunidade em que eu presidia a Associação Paulista de Críticos de Artes, numa memorável noite que ficou gravitando muitas emoções. Povilas Gaučys veio dos Estados Unidos e sentiu a importância da laurea concedida.

**KALĖDINIS DŽIAUGSMAS
BALTAISIAIS BALANDŽIAIS
RAMYBE, PALAIMA
ŠIRDY TESISKLEIDŽIA!**

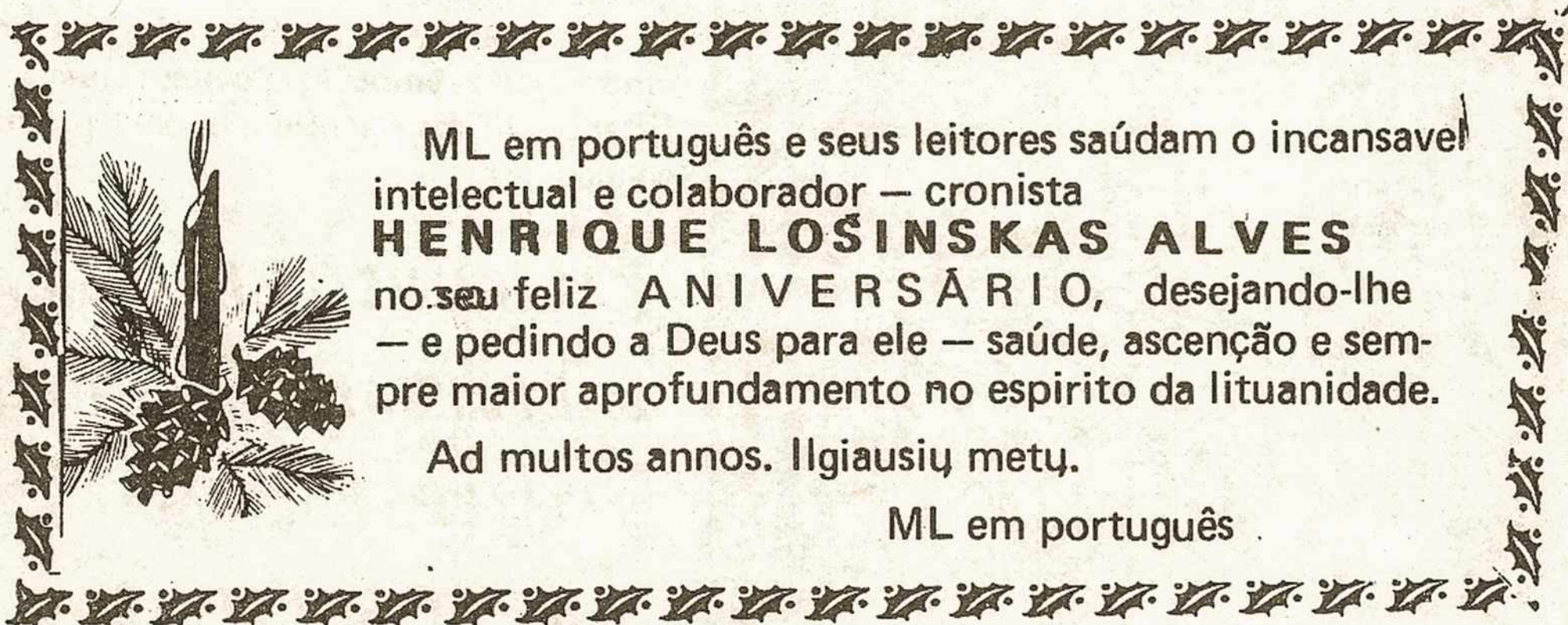
E passei a ser o colaborador efetivo do suplemento, escrevendo semana a semana uma crônica de abertura, vez por outra substituída por algum cronista. Esperamos após dois anos, digo, três anos a presença da juventude a utilizar o espaço que se oferece para fixação de seus ideais e propostas a serem apresentadas. Espaço que os jovens ligados a qualquer segmento da cultura, poderiam enviar suas cartas, colaborações, opiniões, criações literárias, sugestões. Essa presença sempre é importante, desde que apresente o pensamento do jovem.

Em todas as crônicas, mescladas de minha vibração ou vivência mantém uma presença constante que é o espírito da lituanidade. Procuro em cada instante, rever o que de mais significativo existe de difusão da língua, literatura, artes em geral, visando determinar essa presença que representa o interesse ao leitor do jornal lituano. E tenho levado essa mensagem à coletividade paulistana e em todas as entidades que mantenho minha vinculação. Em especial aos almoços mensais da Academia Paulistana da História e da Ordem Nacional dos Bandeirantes. Há um grupo de pessoas que já admiram a cultura lituana e procuram obter sempre dados relativos ao desenrolar dos acontecimentos e realizações.

Repasso cada número da "Mūsų Lietuva em Português", sentindo emoções pelas crônicas escritas ao saber dos acontecimentos de cada semana. Gostaria de repassar os títulos de cada matéria ao leitor e penso que ficaria monótono esse trabalho. Prefiro divagar a esmo, como diz o título de livro de memórias de Cassiano Ricardo: "Viagem no tempo e espaço". Essa viagem proporcionou o reencontro com tantas figuras, atos e acontecimentos vividos ao longo de um período. Foi sob a égide das comemorações do V. Centenário da morte de São Casimiro, deflagrando como "Jubileu Casimiriano", sob o comando do pe. Francisco Gavenas, marcou essa explosão da lituanidade, atingindo todos os segmentos da sociedade paulista e com reflexos em outros países.

Assim, surgem sempre surpresas e uma delas aconteceu na reunião almoço no restaurante do SESI, com promoção do Clube do Livro, fundado por Mário Graciotti em 1943. Era o ato de entrega dos prêmios do 8º Concurso Nacional de Ficção, no qual concorreram cerca de 60 originais. Um encontro sempre festivo com presença de Mário Graciotti, amizade chantada no tempo e considero-o meu padrinho literário, pela oportunidade de publicar traduções de Henryk Sienkiewicz, novelas que encantaram minha juventude. Era um período de fixação de meu nome literário e valeu muito essa experiência. Um dia, conheci o escritor Afonso Schmidt e mantive por mais de vinte anos uma amizade fraterna. Passei a frequentar o Clube do Livro, sistematicamente, às quintas feiras e muitos papos ficaram antológicos. Valeu, essa vivência, para aprimoramento de minha atividade como escritor.

No almoço, reunindo empresários e pessoas ligadas ao Clube do Livro, recebi de Jiro Takahashi a relação dos premiados do ano. Um nome chamou minha atenção Marcia Kupstas. Logo fiquei curioso em saber se era realmente de origem lituana e isso foi confirmado ao ser apresentado à laureada. Disse-me que era descendente de lituanos e apresentou seus pais, os quais moraram durante muitos anos na Vila Bela. Um papo de reencontro com o passado. Ao redor da mesa Vipalius e Elizabeth Kupstas, Hernani Donato, eu e Marcia. Do papo, tomamos conhecimento da 5ª edição de seu livro infantil e juvenil com "Crescer é perigoso", num lançamento de Editora Moderna. Já tem no prelo "A maldição do silêncio", a ser lançado em 1987. Ela ganhou a primeira menção honrosa com "O dono do passado", livro que é recomendado para publicação. Os dois premiados são: "Boletim cor-de-rosa", da Ilsa Lima Monteiro, de Porto Alegre, e "A Rede do pescador", de Moralia de Mello Castro, de Belo Horizonte. As outras menções honrosas são: "Dois passos-pássaros — e vôo arcanjo", de Nilma Gonçalves Lacerda e "Voltas que o mundo dá", de Francisco Maciel Silveira.

ML em português e seus leitores saúdam o incansável intelectual e colaborador — cronista
HENRIQUE LOSINSKAS ALVES
 no seu feliz ANIVERSÁRIO, desejando-lhe
 — e pedindo a Deus para ele — saúde, ascensão e sempre maior aprofundamento no espírito da lituanidade.

Ad multos annos. Ilgiausiu metų.

ML em português

Cartas

O amigo Eduardas Pazikas, de São Paulo, com a bolsa de estudo do Governo Polonês, viajou para a Polônia com o intuito de se especializar em eletrônica. Escreve de lá, desde a Casa do Estudante, em Cracovia.

Cracóvia, 06/11/86

Ilmo. Sr. Pe. Gavénas.

Por favor, perdoe-me por não ter escrito antes, mas segundo soube, minhas cartas para familiares estão sendo enviadas ao Senhor.

No momento estou tranqüilo, mas a principio estava abalado e não pude escrever com o choque europeu.

Gostaria antes de mais nada informar-lhe que o nosso jornal "Mūsų Lietuva" foi um sucesso aqui, e os únicos exemplares que tinha tive que dar um ao meu professor de geografia, e outro a um amigo, que possui bons amigos em Sejny, perto da Lituânia.

Gostaria que o Senhor enviasse-me algum adesivo ou os jornaizinhos, principalmente aquele com meu nome.

CURSO AUDIOVISUAL DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Informações

R. Juatindiba, 28 - Fone: 273-0338
03124 SÃO PAULO - SP

A comissão julgadora constituída de: Ricardo Ramos, Caio Porfirio Carneiro, Nilo Sealzo, Vladimir Dupont, Fernando Paixão e Hernani Donato, sob a presidência de Mario Graciotti, selecionaram essas obras vitoriosas, entre elas, uma descendente de lituanos a enriquecerem a literatura brasileira. Foi importante esse encontro, reciclando tantas emoções, notadamente o espírito da lituanidade. Uma autora que deve ser conhecida pelos lituanos e seus descendentes, que veio da Vila Bela para o sucesso de âmbito nacional. Assim marcamos o ciclo de cem edições de "Mūsų Lietuva em português", onde participei com muitas crônicas, todas elas importantes a minha sensibilidade de escritor.

Henrique L. Alves — Diretor Cultural do Centro Cultural "Francisco Matarazzo Sobrinho".

No momento pesquiso sobre a cultura Polono-Lituana e já escrevi para o jornal "Aušra" no endereço:

Lietuvių Visuomenės Kultūros Draugijos
Centro Valdybos Organas
16-500 Sejny, Ul. Arn II Clerwonej 7,
Tel. 125 Polônia

Afim de conseguir assiná-lo mensalmente e tentar aprender o idioma lituano.

Pretendo, se Deus me ajudar, visitar nossa Lituânia. Estive no castelo de Wawel e visitei os túmulos da tia de São Casimiro, que dizem realizar milagres, e do rei lituano Jagelonis, tal nome qual leva minha escola.

Se o Senhor achar interessante minhas cartas, e quiser algo mais de novo, pergunte-me e então saberei procurar e me sentirei mais útil à vocês. Por favor, informem minha família sobre o recebimento da carta e perdoe-me por não poder escrever em máquina de escrever.

Meu endereço:

Pazikas Eduardas
Ul. Piastowska 47/525
30.067 Kraków (PRL)
Dom Studenta "PIAST"
POLÔNIA

Atividades JOVENS

"STOVYKLA ANNA SAULAITIS"

Neste penúltimo fim de semana, (29-30 de Novembro) o grupo "Palanga" de Escoteiros Lituanos acampou em Sorocaba no sítio que foi cedido gentilmente pelo Sr. Kom. Antonio Girckus, que como escoteiro que foi nos tempos em que se iniciou o Escotismo Lituano no Brasil, ainda hoje presta seus serviços à comunidade, mostrando seu espírito de corpo e de luta, não medindo esforços, mesmo empenhado em seus vários negócios diários, presta grande ajuda para o crescimento e formação dos novos e jovens escoteiros lituanos do Brasil.

Devemos agradecer as presenças em nosso acampamento do Padre Pedro Urbaitis, que entre todas as atividades comandou a mais importante que foi a preparação para o "Kūčios" ouvindo confissões e celebrando a 1ª. missa do Advento..

Como segunda presença, estiveram no acampamento o grupo de Escoteiros e Esperantistas "Santana" de Sorocaba chefiado pelo prof. Bueno, onde se fez troca de informações, instruções e lembranças como confraternização entre as duas entidades.

Jorge Prokopas

Que as Bênçãos do
Natal se estendam por
todo o Ano Novo
trazendo Paz, Amor e
Prosperidade.

Te
e

PENSAMENTOS SOBRE O NATAL

O Natal para nós é a união de sentimentos, com o amor, alegria, pelo nascimento de Cristo. É também sentimento de tristeza, pois nem todos tem o ardente amor por Cristo dentro de seus corações.

Atualmente o Natal é uma forte forma de comércio, mas antigamente o Natal era celebrado com alegria que as pessoas sentiam em comemorar o nascimento do Cristo Salvador.

Nós, os católicos lituanos, comemoramos o Natal com uma missa para agradecer a Deus a oportunidade de estarmos todos reunidos espiritualmente, e logo em seguida comemorar o "Kūčios" que é a ceia de Natal.

PELÉDOS

Regina C. K.

Natal é um dia de Confraternização entre as pessoas.

Significa o nascimento de Jesus, a paz entre as pessoas. Neste dia nós temos que pensar no próximo, ajudar as pessoas necessitadas, que não tem o que comer.

Natal não é sinonimo de refeição e sim de confraternização. Não adianta ter a barriga cheia se o coração é vazio.

O Natal é um dia que deve ser lembrado por todas as pessoas, pois tem muitas pessoas que deixam passar o Natal em branco e isto não é certo. O Natal é um dia muito lembrado, pois se o Jesus não tivesse nascido, nós não iriamos ter afeto, compreensão, fé, carinho e etc.

LOKIAI

O NATAL NA LITUANIA

Apesar de ser profundamente sentido, o Natal na Lituânia, hoje ocupada pelo comunismo ateu, não existe, ou... não deveria existir. O dia 25 de dezembro é apenas um dia útil da semana: os estudantes têm que ir para a escola, os operários para as fábricas, os trabalhadores do campo para o "kolkhoz". Pois "Deus não existe", "Cristo é um mito" e qualquer manifestação religiosa é proibida. O povo lituano, apesar de ser muito religioso (é o único País totalmente católico em toda a União Soviética), tem que celebrar o Natal secretamente, no coração, ou então... arriscar. E a maioria arrisca. E as igrejas, de noite, estão repletas de fiéis.

Você, neste Natal, não vai lembrar a Cristo estes seus irmãos que em pleno século XX, vivem um cristianismo catacumbal?!

Escreva e envie-nos sua carta natalina. Nós procuraremos transmitir sua mensagem, traduzida para o lituano, aos destinatários, através da Radio Vaticano. Escreva à:

Mensagem p/Lituânia
Rua Juatindiba, 28
03124 SÃO PAULO, SP.

LINKSMŲ KALEDŲ ŠVENČIŲ

Mieli Broliai ir Seserys Lietuviai,

Artėjanti Kristaus gimimo šventė ir Naujieji Metai vėl teikia man progą prabilti į Jus. Tos dvi šventės yra lyg koks slenkstis, kuris priveda mus į naują laiko tarpą – 1987 metus.

Malonu Jus sveikinti ir linkėti, kad ateinantieji metai būtų mums ir visai mūsų tautai dvasinio atsinaujinimo ir dieviškos paguodos laikas.

1987 metais švęsime Lietuvos Krikščionybės jubiliejų. Jubiliejaus iškilnių aidai, ypač iš Romos, pasklis po visą pasaulį ir visiems plačiu mastu primins, jog Lietuva tebėra gyva ir ištikima Kristui. Tai ir mus pačius dvasiškai sustiprins ir nutelks naujiems žygiams. To visa širdimi ir linkiu, sveikindamas Jus suilaukusius Kaledų ir Naujųjų Metų.

Negaliu pamiršti savo ilgų bei tolimų kelionių, lankant pasaulio lietuvius. Esu dėkingas Dievo Apvaizdai, kad, palyginti trumpu laiku, galėjau aplankyti beveik visus kraštus, kur gyvena šiek tiek lietuvių. Malonu buvo sueiti į glaudų kontaktą su organizacijomis, bei paskirais asmenimis, su dvasine kraštų vadovybe ir asmeniškai susipažinti su pasaulio lietuvių gyvenimu bei jų pastoracinėmis problemomis. Dėkoju visiems, kurie taip nuoširdžiai mane priėmė ir globojo.

Džiugu, kad visuose kraštuose lietuviai yra gražiai įsikūrę, gerai susiorganizavę, turi gerą vardą ir yra aptarnaujami pašventusių lietuvių kunigų. Dėka glaudaus dvasiškių bendradarbiavimo su lietuviškomis organizacijomis visur, pagal vietos sąlygas, yra nuoširdžiai puoselėjamos krikščioniškos ir tautinės vertybės, stengiamasi pagelbėti pavergtai tautai. Ypatinai malonu pabrėžti, kad kiekviename krašte iš jaunosios kartos ateina į mūsų gyvenimą sumanių veikėjų ir energingų vadų, įnešančių naujų idėjų ir optimizmo.

Kiekvieno krašto lietuviškos bendruomenės turi savitų pastoracinių problemų. Tačiau viena, visiems daugiausia rūpesčiosukelianti, yra stoka stojančių į dvasinį luomą. Visur girdėjau tą patį nuogastinę klausimą: kas pakeis mūsų prie pensijos amžiaus artėjantį kleboną?

“MUMS KŪDIKIS GIMĖ, MUMS DUOTAS SŪNUS”.

Negalima sakyti, kad lietuvių kilmės jaunimas būtų indiferentiškas dvasinėm vertybėm ir aukos gyvenimui. Ne. Problema glūdi greičiau čia, kad vieni nesiryžta daryti visam gyvenimui įsipareigojimų, o kiti įstoja ne į lietuvišką, o vietinę diecezijos seminariją ar nelietuvišką vienuolyną.

Jaunas kunigas, išauklėtas be gyvybinio ryšio su lietuviška bendruomene, nebemato reikalo ir nejučia pareigos dirbti lietuviškoje pastoracijoje. Jau šiuo metu nebeįmanoma rasti lietuvių kunigo visoms lietuvių parapijoms ar misijoms. Artimoje ateityje visa eilė mūsų lietuviškų parapijų turės ne lietuvių kunigą, bus uždarytos ar perleistos kitos tautybės tikintiesiems.

Tautiniai susipratusių kunigų per naktį neprisiauginsime. Turime ieškoti būdų kad rastume lietuviškoje pastoracijoje dirbančių. Viena iš galimybių yra pa-

stovūs diakonai. Pastovus diakonas su pensininko ar net ne lietuvių kunigo pagalba galėtų sėkmingai vadovauti lietuviškai parapijai ar misijai: sakyti pamokslus, krikštyti, tuokti, laidoti ir t.t. Šiuo metu pastovių diakonų idėja lietuvių tarpe dar tebėra palyginus svetima, kai tuo tarpu amerikiečių pastoracijoje jau dirba virš 7000 diakonų.

Lietuvos krikščionybės jubiliejus mum teikia išskirtinę progą rimtai pamąstyti esminius mūsų išeivijos religinius ir tautinius klausimus, o Dievo Tarnovo arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacija skatina prašyti jo pagalbos, kad jis, taip sėkmingai vadovavęs Lietuvos bažnytinės provincijos įkūrimui, savo užtarimu padėtų ir mums išspręsti lietuviškos pastoracijos išeivijoje problemas.

Nuoširdžiai Jūsų Kristuje

Vysk. Paulius A. Baltakis, O.F.M.

LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ !

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$. 150,00

Prenumerata paprasta paštu užsienai: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$. 250,00

Užsąjautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz\$.10,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriumi prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Portaisidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 773-0338

Atskiro numerio kaina Cz\$.2,50

J.P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz\$.200,00

I mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz\$.10,00

Rašiniai gražinami tik autoriumi prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtina išreikšti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Portaisidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

KŪČIŲ PRASMĖ

Sekdami tėvų papročius, susirenkame Kūčių vakarą prie bendro stalo, simbolizuojančio šeimos altorių. Ties juo mes atnaujiname tą vidinį ryšį, kuris sieja mus tarpusavyje ir su mūsų Dievu. Ši šventą vakarą, kai viešpatauja išorinė tyła, prabyla mūsų širdys, šaukiasi viena kitos, viena kitai atleidžia, viena kitai linki geriausių vilčių. Ir vargo pastogėj ir tremties namuose, kur šventų jausmų taip maža, vis dėlto pajunti kažką šventą, kažką paslaptiną.

Ši vakarą susikryžiuoja ties mumis šviesa dviejų pasaulių — kosminio ir virškosminio. Saulė, praėjusi savo slenkstį, lyg atgimsta, diena iš dienos skleidžia daugiau šviesos, gimdo mumyse džiaugsmą, gyvybę, grožį. Didžioji Šviesa, didesnė už saulę — Dievas, praėjus laikų slenksčiui, išsiunčia lyg naują spindulį savo Sūnų, kuris gimsta žmogumi ir neša dvasinį persikeitimą, o su juo — ramybę, meilę, laimę.

Laikų pervartos visuomet atžymėtos persikeitimų paslaptimis. Gimimo slėpiniai lydi perėjimą iš nebūties į laikinę būtį, mirties slėpiniai — išsineriant iš laikinumo į amžinybę. Atgimimu, pilnu žavumo ir mistikos, paženklintas persilaužimas į pavasarį. Apmirimu, matomu, bet ir nesuvokiamu palydimas vasaros atsisveikinimas. Ir istorinių laikų lūžiai, kuriuos seka suirutės, revoliucijos, karai — neša gyvybę ir

mirtį, naują dvasią ar seną, būsimą tvarką ar buvusią.

Tokia laikų pervartos šventė yra ir Kūčios. Kosminė ir virškosminė šviesa apreiškia nūn savo pergalės paslaptis. Žmogaus viltims prasiveria nauji gyvybės paslapčių pasauliai. Penki žmogaus pojūčiai — tie kasdieniški ir tikroviški pojūčiai — jaučia daugiau ir giliau. Jie mato pasirodančias naujas žvaigždes, girdi giedant angelus, klauso gyvulių — šie kalba žmonių kalba, ragauja paprastą vandenį, o jis virtęs vynu, prisiliečia daiktų ir šie atveria ateities duris. Kūčios pasidaro paslapčių vakaras.

Prie bendro stalo susirenka ši vakarą žmonės, prie stalo, vienintėlio savo rūšim metuose. Šis stalas nėra iš kasdienybės, iš paprastumos. Ne kūnui pastiprinti, ne jį pradžiuginti jis skirtas. Plotkelė, nerauginta duona, kviečiai, žuvis — tai valgiai iš pašvęstų puotų. Ir giesmės, kurios aidai prie to stalo, ir maldos, kuriomis pradeda ši puota, ir rimtis, kuri lydi dalyvius — ši pobūvi apsupa šventumo skraiste.

Kūčių stalas mena puotą, vy-

LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲJŲ METŲ

LINKI

GIMINĖMS, PAŽISTAMIEMS IR KLIENTAMS

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
DR. PAULO R. NICIPORCIUKAS

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - V. Prudente - Fone 273-6696

kusią kitados Mokytojo mirties išvakarėse ir palikusia persiesybinimą — vienintėlį istorijoje ir labiausiai paslaptiną. Toje puotoje paprasta kviečių duona virto paslapčių Duona, kuri maitino daugiau dvasią nei kūną. Ir per tris šimtmečius po to, būreliai žmonių rinkosi į nuošalius namus, į katakombas ir, sėdę už bendro stalo, laužė tą duoną dvasinės vienybės ženklan, vienybės tarpusavyje ir su jų Mokytoju.

Nūnai šių puotų niekur neberasi pasaulyje, tik pas mus ir artimuosius katalikiškus mūsų kaimynus. Kažkas perkėlė jas iš amžių glūdumos, iš krikščionybės lopšio į mūsų kraštus, išlaikė per šimtmečius ligi mūsų dienų. Daug kas iš krikščioniškųjų Vakarų apgaili, kad jų Kūčios, palyginus su mūsų, nebesusiriša su pirmine krikščionyste.

Mūsų Kūčios yra vienintelė iškilmė, sujungianti Paskutinės Vakarienes stalą ir Betliejaus ēdžias. Plotkelė ir sienas yra tie du simboliai, kurie mena vieną ir antrą. Plotkelė kalba apie Kūnu tapusią duoną, sienas — apie Kūnu tapusi Žodį Tiedu Dievo persiesybinimo priminimai guli ant vieno Kūčių stalo, kaip gilioj krikščionybės senovėi ant vieno altoriaus gulėjo šalia vienas antro Ostija ir Evangelija — gyvoji Duona ir gyvasis Žodis.

Šitos dvi paslaptys — kalėdinė ir velykinė — savo esme yra tos pačios. Tai, kas įvyko prakartėlėje, ir tai, kas vėliau paskutinės vakarienes salėje,

yra tarsi tas pats šviesos spindulys, tik dviejose spektro spalvose. Išskirti jų, žiūrint visuose, negalima. Viena be antros būtų jos nesuprantamos ir, sakytume, nepateisinamos. Kaip meteoro švystelėjimas būtų buvęs Dievažmogio atėjimas, jei Jis nebūtų įsikūnijęs kitais pavidalais. Tai, kas prasidėjo gimimu, turėjo būti atbaigta eucharistiniu persiesybiniu.

Sakėm: Kūčios — paslapčių vakaras, o nūnai matom — jos ir vienybės vakaras. Bent mūsų Kūčios sujungia dvi didžiausias mūsų religijos paslaptis — gimimą ir eucharistinį persiesybiniu. Jos sujungia į vieną ir žmonių širdis, nes ir žmonių vienybė yra didi paslaptis. Kažkas nepaprastai jautraus ir švento riša širdis. Kai pats nežinai, kas ėmė ir pertempė tas plonąsias gijas, kai žmogus pats pasidarai bejėgis atmesti tą ryšį, kuris tave sieja su broliais ir Dievu, tada ateina diena su šieniu iš žemės ir su perkeista Duona iš dangaus...

Plotkele, kuri iš mažystės linki mūsų namus, ir atveri šir-

dis atlaidumui ir meilei, leisk nūnai laužyti tave, kaip savo širdies dalį, ir dalintis su likimo broliais.

Plotkele, kuri šį vakar eisi per tūkstančius ir tūkstančius mano brolių rankų, visuos pasaulio kraštus sudėtų ant Kūčių stalo, neaplenk ir mano artimųjų. Būk jiems mano stalo trupinėlis jų paguodai ir tvirtybei, nes aš ir jie esame viena.

S. Y.

ĖDŽIŲ PATALE

*Visoje šioj žemėj tiek daug vietos,
Ir Betliejū — tiek šiltų namų...
O Dangaus Karaliui — ėdžios kietos...
Verkia Motinos širdis skausmu.*

*Angelai Tau džiaugsmo giesmes gieda,
Piemenėliai sveikinti ateis...
Pirmos ašaros Tau skruostais rieda —
O kurie atstūmė — kaip su tais?*

*Kaip su tais, kurie Tave išjuokia?
Su mumis, kur žodžiais mylim tik?...
Jėzau, Tu visiem malonės duoki,
Prašūtis pavojui nepalik.*

KAIP SU MANIMI? Ar Kristus yra mano šviesa? Tai pagrindinis Kalėdų švenčių klausimas.

Kas iš saulės šviesos, jei ji man nešviečia? Kas man iš spindinčios šviesos, jei užmerkiu akis šviesos akivaizdoje arba užsidarau langines, kad saulės spindulys neįeity? Saulė man nešviečia, nes aš noriu, kad ji man nešviestų. Panašiai atsitinka ir su Kristaus šviesa. Kaip dažnai užmerkiu savo dvasios akis, kad nematyčiau Kristaus šviesos. Kiek kartų mieliau nusprendžiu vaikščioti tamsybėse, užuot leidęs prasiskverbti Jo šviesos spinduliui į savo buities tamsumas.

Dažnai girdime kaltinimą, kad Kristus nieko neduoda žmonijai. Jau du tūkstančiai metų, kai Jis atėjo, o žmogus nė kiek negeresnis. Tai netiesa. Kristus duoda žmonijai daug, kai ji keliauja Jo šviesos žakais. Ne tik Vakarų pasaulis, bet ir Rytai ir šių dienų žmonija atrodytų kitaip, jei ji neužmerktų akių Kristaus šviesai.

LINKSMŲ palaimos KALĖDŲ
pilnų
laimingų bei
sėkmingų NAUJŲ METŲ

klientams, giminėms, draugams ir pažįstamiems

linki

CHOPPERÍA
ALEXCHOPP LTDA.

RESERVADO PARA FESTAS

MÚSICA AMBIENTE

CHOPP QUEIJOS FRIOS

RUA SOLON, 1062 - Fone: 233-2333

BOM RETIRO

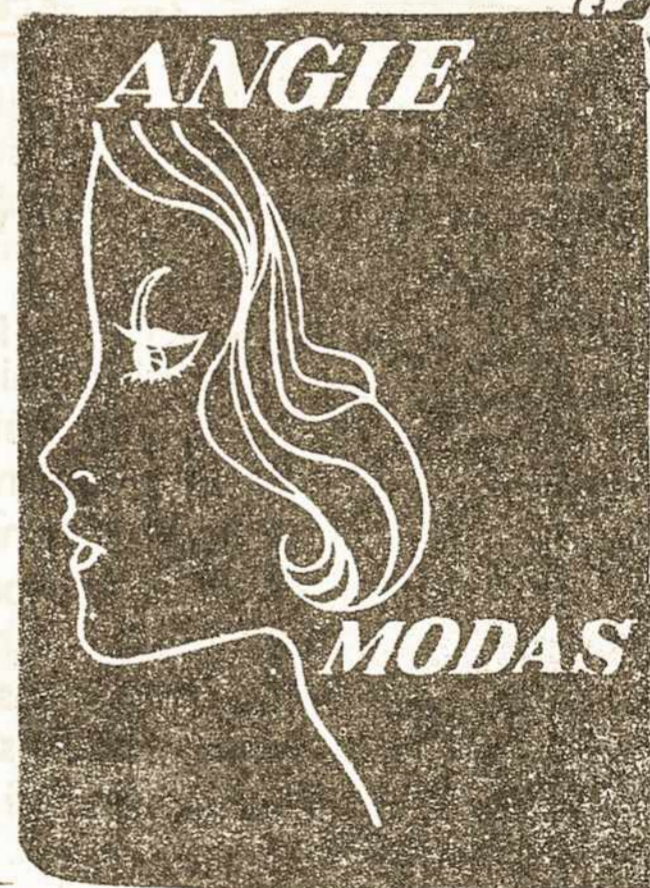
SÃO PAULO

GIRCKUS & CIA. LTDA.

AUDINIŲ FABRIKO SAVININKAI

ANTANAS IR GENĖ GIRCKUS

Rua Solon, 773 - Fones: 221-6339 221-5831
CEP 01127 - São Paulo - Capital

SAMONINGO TIKĖJIMO METAI

"Norėtume kartkartėmis priminti visiems tikintiesiems – vaikams, jaunimui ir suaugusiems:
SEKMADIENĮ PASKIRKITE BENT PUSVALANDĮ KATEKIZMUI".

LIETUVOS VYSKUPAI IR VYSKUPIŲ VALDYTOJAI

KŪČIŲ PAPLOTĖLIS

Kunigas šventina paplotėlį (kitai vadinamą kalėdaitį) šiais žodžiais:

Šventasis Viešpatie, visagali Tėve, palaimink savo šventuoju dvasiniu palaiminimu šią duoną. Visiems, kurie ja maldingai maitinsis, suteik dvasios ir kūno sveikatą bei saugok juos nuo ligų ir nuo sielos priešų pinklių, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, Tavo Sūnų, gyvąją Duoną, kuris, iš dangaus nužengęs, teikia pasauliui gyvybę bei išganymą ir danguje su Tavimi ir Šventąja Dvasia gyvena bei viešpatauja per amžius.

Lauždami paplotėlį ir juo tarp savęs dalindamiesi, jausimės vienos šeimos vaikai, pasklidę po platųjį pasaulį.

Jungsimės su tautiečiais, kurie dabar sėdasi prie Kūčių stalo Lietuvoje, ir su tais, kurie, išstremti į nesvetingus kraštus, gal tik mintimis – ir malda – vienijasi su namiškiais.

IR ŠVĖSIM PAČIAS KALĖDAS KAIP SAMONINGIEMS LIETUVIAMS KATALIKAMS PRITINKA – DALYVAUDAMI MIŠIOSE IR, GALIMAI, KOMUNIJOS.

MEDITACIJOS SAMONINGO TIKĖJIMO METAMS

(Katalikų Kalendorius Žinynas, Kaunas - Vilnius 1986)

□ III – Net ir tada, kai namuose duonos nėra, vaikai nenutildami prašo: "Mama, valgyti noriu" ir žaidžia, nors tėvas gulėtų katste ant lentos – – – Gyvenimas bėga nesustodamas:

laidojant vienus, gimsta ir tuokias kiti – – –
Bet yra valandų, dienų ir net metų,
kada valgyt, džiaugtis ir šokt nesinori,
kai skausmas surakina šypsnį ir nutildo juoką,
kada tik nežmogus galėtų
džiaugtis nelaimės vietoj ar reikalauti vaišių
laidotuvių ar maldų už mirusius dienom...

Bažnyčia todėl primena:

penktadienį ant kryžiaus mirė Kristus.
Baisu, kai žmonės nebelaukia miego,
ir Dievo atėjimui dar neatėjo laikas,
arba jau praėjo pro šalį nesujudinęs aklys (Adventas).
Baisu, kai pikto darbo žmogus nelaiko nuodėme
ir jo nejudina kitam padaryta kruvina skriauda (Gavėnia).
Baisu: numirė namuose žmogus, ir liūdnumas viešpatauja
tikrai tylinčių ir prie karsto sėdinčių širdyse...

Penktadienis, Kūčios, Adventas, Gavėnia
ir laidotuvės ar maldų už mirusius diena –
tai ne linksmybių ir vaišių dienos.

Juk širdies, užuojautos, jautrumo niekada nebūna per daug,
tai bent šitom dienom to reikėtų daugiau.

□ IV – Atsiprašyti reikia, kaitik pajunti,
kad įskaudina ar užgavai kitą.

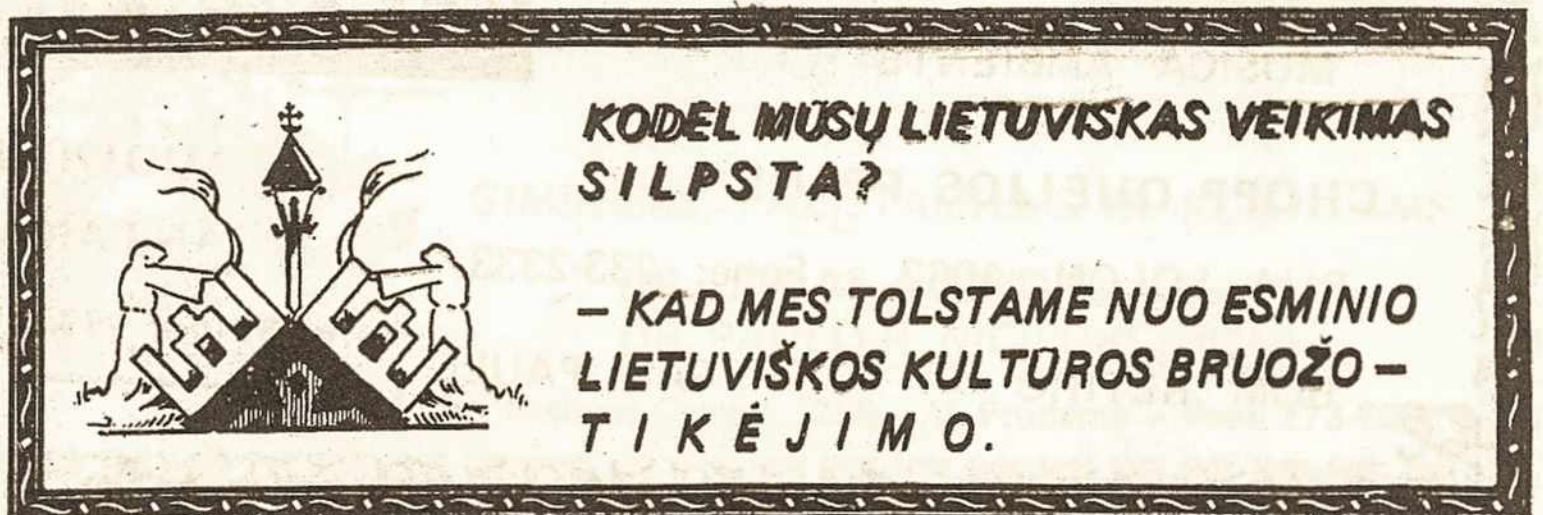
Ir pataisyti tuojau – jei tik įmanoma –
(nes yra ir neužgydomų žaizdų),
ką sugadinai. Atsilyginti už skriaudą.
Tuojau, čia pat, nei Velykų, nei vakaro nelaukiant.
Nes Dievas nori būti
ne stabas, ne svečias, ne pakeleivis užklydęs,
o mūsų Duona, mūsų Kraujas.

Keista, mes patys taip greit užsigaunam, užsiraukiame,
o būnam tokie nerangūs ir negreiti,
kai reikia taisytis ir atsiprašyti...

Ir mums ne vieną kartą atrodo, kad geriau,
kai Dievas – kaip ir visi vyresnieji –
būna toliau, ateina rečiau, kai nemato,
kai ruoštis nei varžytis Jo nereikia,
kai Jis pasitenkina reta duokle – vieną kartą metuos,
arba viena reta viešnagė pas mus – tikrai apie Velykas...
Kokie mes – dar tikri dvasios baudžiauninkai...

Todėl Bažnyčia primena – j s a k o! –

bent vieną kartą metuos
Velykų laukiant, Velykoms ruošiantis,
Švarą iš pagrindų ir Susitikimą su Dievu padaryti,
kadmet tokio žmogaus,
kuris né Velykom neapsikuopia, Dievo nepasikviečia,
negalima laikyti kataliku
ir su kryžium į kapus lydėti negalima...

ANTANAS DUTKUS

PO ŠEŠIASDEŠIMT METŲ

Lietuvių Emigracijos Brazilijon
— Šešiasdešimtmečiui Paminėti —

60 METŲ BRAZILIJŲ

Tąsa iš 45 (1982) nr.

Nuo kviečių ūkio į prie popieriaus fabriką

Ne visi lietuviai kūrėsi žemės ūkyje ir užsiėmė ūkininkavimu. Daug jų pasiliko didesniuose miestuose, kaip São Paulo, Rio de Janeiro ir provincijos miesteliuose — Niteroi, Santos, Campinas — stengėsi įsidarbinti pramonėje fabrikuose, prekyboje, ar vertėsi tėvynėje išmoktos profesijos darbu — siuvėju, batsiuviu, ar kitu savarankišku amatu. Net pačioje Brazilijos šiaurėje, Amazonos srityje, Pará estade, užtinkame brazilų, lietuvių kilmės, kurie pasakoja, jog jų tėvai ar seneliai yra atvykę iš Rusijos labai seniai.

1905-1913 metų laikotarpyje, dar prieš masinę emigraciją, daug žydų tautybės emigrantų kėlėsi iš Lietuvos Brazilijon. Netrūko jų ir vėlesniais laikais, tuo metu, kada lietuviai vyko žemės ūkio darbams. Jie, kaip ir daugelis lietuvių, važavo savo lėšomis, nebuvo surišti jokiomis darbo sutartimis. Tai buvo laisvi emigrantai, kurie, pagal Lietuvos tuo laiku skelbtus davinius, sudarė, masinės emigracijos periodo, trečdalį emigrantų. Didelę dalį šitokių emigrantų sudarė žydų tautybės. Jie nevažiavo dirbti į kavos fazendas, cukrinių nendrių plantacijas, ar tautinės žemės ūkio kolonijas kurti. Jie spietėsi miestuose, jungėsi į žydų bendruomenes, nestojo į eiles prie fabriku vartų, bet ėmėsi savarankiško pragyvenimo šaltinio — prekybos bei pramonės, o savo vaikus, visais galimais būdais stengėsi mokslinti. Ilgainiui ekonomiškai sustiprėjo ir dalis tokių ateivių iš Lietuvos iškilo Brazilijoje į pirmąsias pozicijas visuomeniniame, kultūriniame, ekonominiame net ir politiniame gyvenime. Užtenka paminėti Lietuvos žydų tautybės Horacijų Laferį, Mauricijų Klabiną arba Lasar Segall, kad suprastume, kokią reikšmę jie turėjo ir dar tebeturi Brazilijos viešame gyvenime. Horacijus Laferis, Lietuvos žydų emigrantų pirmos kartos vaikas, buvo Brazilijos finansų, o vėliau užsienio reikalų ministru. Imigrantams paminklui statyti įstatymą, kartu su respublikos prezidentu Getulio Vargas, pasirašė ir H. Laferis.

Mauricijus F. Klabin, — sako jo biografas, Diario de São Paulo laikraštyje, — gimė 1860 metais Lietuvoje. Jausdamas, kad savo gimtinėje, Lietuvoje, tuo metu po caristinės Rusijos priespauda, nebus galimybių išsivaduoti iš nuolatinio ekonominio ir dvasinio skurdo, sulaukęs

27 m. amžiaus, išvyko į užsienį, per Angliją, pasiekė Braziliją 1887 m. Išmokęs spaustuvininko amato, stojo dirbti spaustuvės tarnautoju. Kaip spaustuvininkui, turint ryšį su popieriniais gaminiais, jam kilo mintis steigti popierio fabriką. Jisai tai atsiekė. Žinoma, reikėjo laiko, darbo ir paramos. Šiandieną Klabino popierio fabrikas yra garsus ne tik Brazilijoje, bet ir pasauly. Buvo pirmutinis, o šiandieną didžiausias popieriaus fabrikas Brazilijoje. Reikia stebėtis, kad nei jis, nei jo tėvas (buvo Lietuvoje taikos teisėju), iš prigimties nebūdamas žemdirbiu (žydai Lietuvoje labai mažai vertėsi žemės ūkiu) supirkęs São Paulo miesto pakraščiuose žemės plotus, pradėjo auginti kviečius. Ypač Ponte Grande, Santana rajone užpiirktoje žemėje apšėjo kviečiais, sulaukdamas gero derliaus... Lietuviams emigrantams, be abejo, neprisėjo valgyti Klabino išaugintų kviečių duonos, bet teko, ir labai gerai, pažinti Klabino popieriaus fabriką ir ne mažai prakaito išlieti, padedant plėstis jo pramonei.

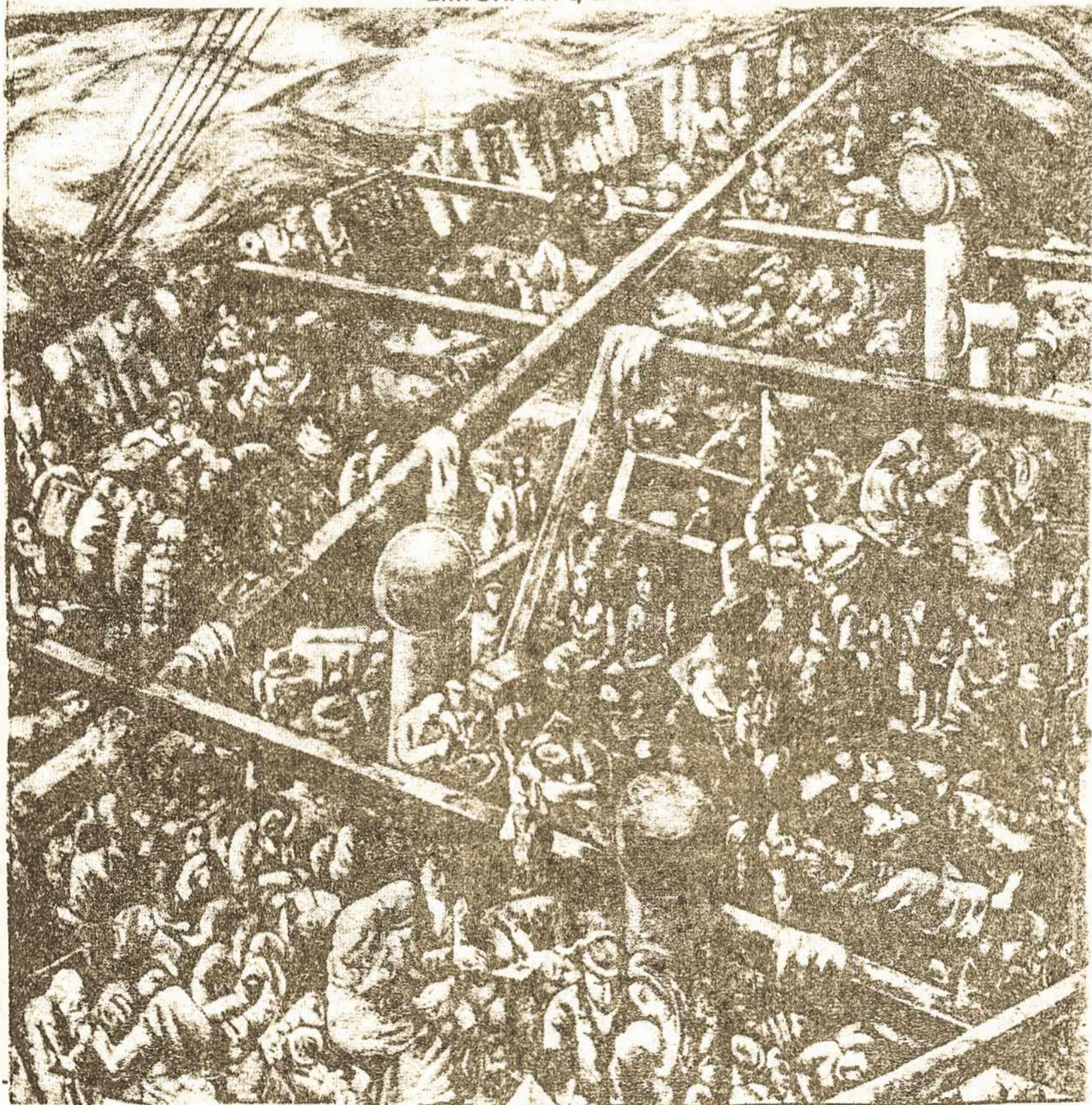
Šališkai pasielgtume, jei nepaminėtume Lietuvoje gimusio, žydų tautybės, pasaulinio garsaus menininko Lasar Segall, kaip brazilų spauda apibūdina

“...mestre lituano, que nasceu na Lituânia, em Vilna, cidade chamada Jerusalem do Norte...” Lasar Segall gimė 1891 m. Vilniuje skaitlingoje aštuonių vaikų žydų šeimoje. Augo ir mokėsi Vilniuje, kuris pačių žydų buvo laikomas kultūrinis ir religinis centru šiaurės Europoj. Savo jaunystę leido ant Vilijos kranto ir kūrė Vilniaus apylinkės vaizdus, neužmiršdamas savo paveikslų galerijon įjungti ir Gedimino kalną — “Góra zamkowa” įsikūrė Brazilijoje 1923 m. Šioje šalyje plačiai reiškėsi ir kilo aikštėn meno pasauly. Meno kritikų buvo laikomas pasaulinio masto tapytoju ekspresionistu, aukšto meistriškumo lietuviu menininku. Lasar Segall mirė 1957 m. Vienas iš žymesniųjų jo kūrinių, sekant kritikų įvertinimu, yra “Emigrantų Laivas”.

Kadangi kalbame ir rašome apie lietuvių emigraciją ir peržvelgiame nueito kelio platesnės apimties ir reikšmingesnius šešiasdešimtmečio patyrimus, prisiminti mūsų emigrantiškos kelionės per Atlantą, dedame čia to žymaus menininko, taip pat emigranto iš Lietuvos, sukurtą paveikslą “Navio dos Emigrantes” su prierašu: “Uma das mais famosas telas do artista lituano-brasileiro Lasar Segall”. Pažvelgę į jį, prisiminsime ir mūsų kelionės prieš šešiasdešimt metų “patogius” laivus, kurie mus atgabeno Brazilijon.

Bus daugiau

EMIGRANTŲ LAIVAS

“Navio de Emigrantes” (1939-1941), numa das mais famosas telas do artista lituano-brasileiro Lasar Segal. (Folha de S. Paulo).

Veda Janina Valavičienė
Al. dos Quinimuras, 447
04068 - Capital Tel. 275-26-19

Artinantis Šv. Kalėdų Šventėms, noriu pasveikinti visas "Moterų kampelio" skaitytojas ir palinkėti daug džiaugsmo švenčių proga ir padėkoti už gautus laiškus, receptus ir telefono skambinimus. Dėl nenumatytų priežasčių "Moterų Kampelis" nepasirodė per kelerius "Mūsų Lietuvos" numerius, norėčiau atsiprašyti tų, kurios nekantriai laukė "Kampelyje" spausdintų receptų. Keletą kartų turėjau progos išgirsti pageidavimų, kad receptai lietuviško maisto būtų spausdinami portugalų kalboje... bet man atrodo, kad tada mūsų laikraštis nustotų lietuviškumo. Gal jeigu kas nors iš jaunųjų moterų pageidautų, galima būtų išversti ir patalpinti į "Mūsų Lietuvą" – portugaliskai. Norėčiau kad daugiau kas pasisakytų.

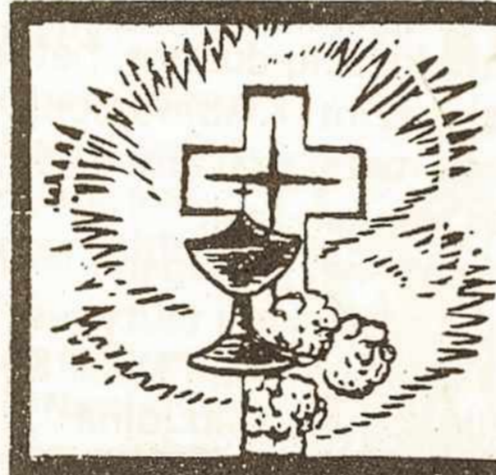
Šiandien, sulig pageidavimu vienos mielos skaitytojos, duodu Lietuviškos gijos receptą.

10 litrų vandens,
2 kg. juodos duonos
1 kg. cukraus
30 gr. mielių
50 gr. razinų

Duona supiaustoma riekelėmis ir gerkai sudžiovinama. Po to užpilama verdančiu vandeniu ir palaikoma 5-6 valandas. Paskiau skystimas nusunkiamas ir gira perkošiama. Įpilama vandens, kad būtų iš viso 10 litrų. Supilamas cukrus. Skystis atvėsina iki 30° ir supilamas su cukrum ištrintos mielės. Atskirai uždengtame puode išverdamos mėsos, per-

košiamos ir supilamos į girą. Indas pridengiamas drobule ir pastatomas šiltai. Po 10-15 valandų, kai putoms apsitraukia visas paviršius, jos nugraibomos ir gira supilstoma į butelius, į kiekvieną butelį įdedama po raziną. Buteliai užkemšami išvirintu kamščiu, užrišami špagatu (virvele) ir sudedami gulsčiai rūsyje arba vėsioje vietoje. Vartoti galima po 24 valandų. Gira greitai perūgsta, todėl nereikia jos daug gaminti.

Pamėginkite pasigaminti gijos ir pavaišinkite svečius Švenčių proga. Gero pasisekimo.

Iškeliauvus į Amžinybę

AŲA

STEFANIJAI SALDIENEI,

gilia užuojautą reiškiamė Velionies sūnui – BLB-nės nariui – Algimantui Saldžiui, ir visai Šeimai.

BLB-nės valdyba

Sinksmų šv. Kalėdų
ir laimingų bei sėkmingų

Naujų Metų

linki – SAVO NARIAMS, BIČIULIAMS
IR VISAI LIETUVIŲ KOLONIJAI

LIETUVIŲ SAJUNGA – ALIANÇA BRAZILIJŲ

RUA LITUANIA, 67 – ALTO DA MOOCA – SÃO PAULO

Feliz Natal

e
Próspero Ano Novo

1986 m. Kalėdos

PASAULIO LIETUVIŲ B-NĖ SVEIKINA

Šv. Kalėdų ir Naujųjų 1987-ųjų Metų proga Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba sveikina pasaulyje išsisklaidžiusius lietuvius, linkėdama kiekvieno asmeniškų ir mūsų visų bendrų tautinių troškimų išsipildymo.

Dėkojame viso pasaulio lietuviams, kurie praėjusiais metais vienu ar kitu būdu parėmė PLB valdybos darbus, o ypač tiems, kurie savo dosnumu prisidėjo prie lietuviybės švyturio laisvajame pasaulyje – Lituanistikos katedros – įsteigimo.

Ateinančiais metais viso pasaulio lietuviai iškilmingai minėsime 600 metų Lietuvos krikščionybės jubiliejų, o gale 1987-ųjų mūsų jaunimas rinksis Australijoje VI-ajam Pasaulio lietuvių jaunimo kongresui.

Tačiau kaip visada, didysis mūsų dėmesys ateinančiais metais turi būti nukreiptas į Lietuvą – okupuotą ir vargstančią, bet dirbančią ir kovojančią. Tegul mūsų, išėivių, kuklios pastangos jungiasi su brolių ir sesių darbais tėvynėje, kad bendrai dirbdami greičiau sulauktume Lietuvos laisvės ryto.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

Vytautas Kamantas
Rimantas Dirvonis
Stasys Jokubauskas
Milda Lenkauskienė
Tomas Remeikis
Biruté Jasaitienė
Raimundas Kudukis
Gintaras Grušas

ATA VERONIKAI BACEVIČIENEI

mirus,

gilia užuojautą reiškiamo sūnui Vytautui Bacevičiui, BLB-nės valdybos pirmininkui, ir visai Šeimai.

BLB-nės valdyba

"SPINDULYS" SVEIKINA IŠ LOS ANGELES

Los Angeles, 1986.X.25

Nepamirštami įspūdžiai iš viešnagės Brazilijoje, ypač San Paulo lietuvių tarpe, mus lydi ir toliau.

Skaitome gražius atsiliepimus apie mūsų "Spindulį" ne tik Jūsų, bet ir mūsų spaudoje. Malonių prisiminimų daug iš Jūsų padangės.

Artėjančių Šv. Kalėdų proga sveikiname mielus San Paulo ir visus Pietų Amerikos lietuvius, – jaunus ir subrendusius – linkėdami Jums linksmų ir malonių švenčių. O Naujieji 1987 metai teatneša laimingesnes dienas.

Su geriausiais linkėjimais ir dėkingumu

*Jūsų Los Angeles
LB "Spindulys"*

*Vadovės: Ona Razutienė ir
Danguolė R. Varnienė ir
jaunimas*

*Jūsų parapijai ir "Mūsų Lietuvai"
priedas \$ 20.*

PAIEŠKOMA

MARIJA ŠAPALAITĖ duktė Adomo, jos vyras Viktoras Gaidys, atvykusi į Braziliją 1935 m. Ieško jos sesuo. Kazimira Višniauskienė. Panevėžys.

Žinias perduoti "Mūsų Lietuvai"
Tel. 273-0338.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

BROOKLYN

REPRESENTAÇÕES SC LTDA.

Rua Georgia, 675
Bairro Brooklin Novo
04559 SÃO PAULO, SP.

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO

LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

Rua Juatindiba, 28
Parque da Moóca

Fone 273-0338

03124 SÃO PAULO – SP

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petrakis

IR ATĖJO KALĖDOS. Prasidėjo stipri propaganda tiek radijo, tiek televizijos bangose. Laikraščiai pilni skelbimų, aišku, su gerokai pakeltomis kainomis. Visi kviečiami pirkti dovanas, visiems tenka bent šiuo laiku pabūti Kalėdų seneliu. Dovanos vaikams, artimiesiems, giminėms, aišku, ir šeimai. Net ir sau pačiam tenka užsimokėti...

Buvau pamaldose, ir čia jau per pamokslą dvasiškis primena, kad atėjo Kalėdos, tik nepatenkintas, kad žmonės pačia šios šventės esme jau beveik nesidomi. Domisi tuo, taip sakant, medžiaginiu pasauliu-dovonomis, valgymu ir gėrimu. Dar kita bėda: šiuo metu daug kur tenka pastovėti eilėje. Iškyla rūpestis, kad kai ko ir už pinigų gali negauti. Nauji laikai, naujos bėdos.

Atsimenu, kai dar vaikas buvau, Kalėdos atrodė kitaip. Žinoma, ir aplinka buvo kitokia. Jau pats šaltis ir sniegas daugiau prilaikė visus namuose. Žvakučių šviesa kažin kaip labiau ir jautriau tą momentą leisdavo pergyventi. Kūčių vakarienė būdavo jautri, nes su ja prisiminėdavome daugelio metų tradicijas. Dangus pilnas žvaigždžių. Sako Kūčiai galima pradėti, kai pasirodo pirmoji žvaigždė. Pabėginkite čia, didmiestyje, pilname rūko, rasite danguje žvaigždutę. Kartais ir mėnulį vos ne visai gali įžiūrėti...

Praktėlė dabar labai moderniška. Elektronikos įmantrūmai ir visokie sudėtingi papuošalai rodo daugiau ateities pasaulį, negu Kristaus laikų vietas. Atsimenu mano mama turėjo pasidariusi iš senos cigarų dėžutės praktėlę. Viduje buvo įklijuotos figūrėlės. Priešakyje jaučiai ir kiti gyvuliai, toliau – antroje plotmėje – Kūdikėlis su Marija ir šv. Juozapu, ir pagaliau pačiame gale, turėjo būti, jeigu dar atsimenu, žvaigždė. Dėžutė buvo uždengta stiklu. Ir toji praktėlė metų metais puošdavo mūsų Kalėdų eglutę. Uždėdavome šiek tiek vatos, kad atrodytų sniegas. Tie patys, nežinau kaip išsilikę, blizgučiai kas metais sugrįždavo į savo vietą. Mama giedodavo "Sveikas Jėzau Gimusis", o plotkelė eidavo iš rankų į rankas su šventės linkėjimais.

Dabar viskas taip toli, kad atrodo, tai praėjusio šimtmečio istorija. Tais laikais ir mamos į spalvuotą popieriuką įvyniotas sausainis buvo dovana, šiandien vaikai gauna tiek dovanų ir jau niekas jų nedomina. Šiomet, Kūčių naktį būsiu Anglijoje. Pažiūrėsiu į dangų, gal tos šaltos Šiaurės Europos žvaigždės man labiau primins tėviškės Kūčias. Tik vieno dar nežinau, ar aplinka mus pakeitė, ar mes patys jau labai pasikeitėme ir tos Kalėdos mums jau ne tokios.

MIŠIOS

Šv. Mišios už a.a. EMILIJĄ BUTKUTĘ VOSYLIENĘ – Kun. P. Urbaičio pajūriuose lankymosi proga – užprašytos S. Vicente Lietuvaičių Draugijos, bus atlaikytos šio gruodžio 28 dieną (sekmadienį) 8 val., Šv. Kazimiero parapijoje, Parque da Moóca.

A. A. Emilija, viena iš veikliausių Santos-S. Vicente pajūrių moterų nusipelnusi mūsų padėkos, pagalbos, o dabar ir pomirtinio atminimo maldoj ir spaudoj.

Arti gyvenantieji giminės, pažįstami, gerbėjai yra prašomi šiose šv. Mišiose dalyvauti, o kas gyventų toli – tebūnie dvasioje su kitais pamaldininkais, gruodžio 28-toje.

Iš anksto nuoširdžiai dėkoja visiems
São Vicente Lietuvaičių Draugija

Mano vieša padėka ANTANUI DUTKUI už visus spausdinamus atsiminimus, lietuvių ateivių Brazilijoje spaudos davinius, kurie labai išryškina pirmųjų atvykusiųjų gyvenimą Lietuvių – Brazilijoje. Jo pavyzdžiu turėtų sekti ir kiti, nes kaip bebūtų – Lietuvių imigrantų Brazilijoje istorija, yra verta atžymėjimo pasaulio liet. išblaškytoje tautoje, kurios ryšis yra vienas – Lietuva ir jos tautos likimas pasaulinėje Valstybių santvarkoje.

Tebūnie tai paskata ir kitiems pasisakyti ir savo prisiminimų gausa papildyti visą tą 60-metį Brazilijoje, likus Lietuvai ištikimiams.

Mes mylime Lietuvą iš tolo, bet kaip ją mylime savitarpyje ir ką mes duodame jai šiandieną, verta atžymėti spaudos "analuose".

Anot Alekso Vinkšnaičio: "Kas Lietuvai, kad aš apie ją galvoju ar mąstau. Ji turi girdėti mano balsą, mano žodžius

Jei jų negirdi, tegul skaito. – Ir žino, kad išėivijoje Lietuva gyva.

Halina Mošinskienė

LINKSMŲ * KALĖDŲ

LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

GIMINĖMS, PAŽĪSTAMIEMS IR
BIČIULIAMS

LINKI

DR. PAULO ŠLEPETYS

CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 – Conj. 32
Fone: 881-8077 – Hor. 12–18 h.

Mūsų mielam ilgamečiui draugui

JONUI BAGDŽIUI

mirus

jo žmonai Birutei, seserims Konstancijai, Marijai Marcelinai, Monikai, vaikams Rikardui, Nelsonui, Reginai ir Cecilijai reiškiame gilią užuojautą ir kartu liūdime.

Albertas Magila ir šeima

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gruodžio 12, po trumpos ligos, Helio-polis ligoninėj mirė VERONIKA MIKUCKYTĖ BACEVIČIENĖ.

Gimusi Kaune 1907 m. spalio 18 d., ištekėjo už Kazimiero Bacevičiaus Lietuvoje ir 1926 m. atvyko į Braziliją. Gyveno 3 metus Ribeirão Preto, 10 m. Rio de Janeiro ir vėliau São Paule bei Santosė.

Ištikima savo, katalikės, pareigose, nei vieno sekmadienio neapleido Mišių ir dalyvavo visuose lietuviškuose parengimuose.

Veronika liūdesy paliko vyrą Kazimierą (su nupjauta koja), sūnų Vytautą, marčią Eugeniją, anūkus ir proanūkius.

7-tos dienos Mišios bus šv. Juozapo bažnyčioje, Zelinoje, gruodžio 20 d., šeštadienį, 7 val. ryto.

Tą pačią dieną staiga mirė ALBINAS GIEDRAITIS, zelinietis, 51 metų. Pasiūtęs blogai, pats vairuodamas nuvažiavo į ligoninę – ir negrįžo. Paliko žmoną Katariną, sūnų, dukrą, motiną ir daugiau giminių.

PRAMOGA ⑧

JUNGTI	→ ligar
LAŠAS	heura
DURYS	pingo
PASKUI	habitante
ŠVINAS	macieira
DĖRLIUS	colmeia
JŪRA	marco
MINKŠTAS	cumeço
GYVENTOJAS	depos
OBELIS	natal
GARBĖ	marca
AVILYS	ponto
DAUGIAU	colheita
KALĖDOS	queijo
ŠIANDIEN	porta
TAŠKAS	nação
TAUTA	mar
SŪRIS	chumbo
PRADŽIA	noje
ŽENKLAS	mar

Linksmų Kalėdų Švenčių-

Laimingų Naujų Metų! LINKI

GIMINĖMS, DRAUGAMS ir KLIENTAMS
FÁBRICA DE GUARDACHUVAS

VICENTE VITOR BANYS LTDA.

RUA COELHO BARRADAS', 104 - Fone: 274-0677 - São Paulo - Vila Prudente

MŪSŲ ŽINIOS

PAMALDOS KŪČIŲ DIENA BERNELIŲ MISIOS:

- Šv. Kazimiero p-joj: 22 val.
- Šv. Juozapo p-joj: 22 val.
- Per Kalėdas: kaip sekmadienį

REKOLEKCIJOS

Gilesniam dvasiniam atsinaujinimui, prieš Kalėdas ar tuoj po Kalėdų kun.P. Urbaitis ir kun. P. Rukšys vyksta į savo metines 6 dienų rekolekcijas.

Betgi rekolekcijos reikalingos ne tik kunigams, o ir pasauliečiams. Tad čia ir kvietimas, ypač organizacijoms, ruošti ir ruoštis ateinančių metų rekolekcijoms, kaip buvo nutarta šių metų pradžioje, besilankant pas vyskupui Baltakiui.

NAUJA MEDICINOS SPECIALISTĖ

Gruodžio 11 Palacio dos Bandeirantes, Morumbi, Nida Renata Remenčiūtė gavo Escola Paulista de Medicina Fonoaudiologės diplomą.

Sveikinimų visos lietuvių kolonijos vardu ne tik naujai medicinos specialistei, o ir josios tėveliams bei kolonijos pažibai – "audėjėlei" senelei p. Marijai Remenčienei.

NAUJA DIPLOMUOTA MUZIKĖ

Gruodžio 12 Nossa Senhora de Sion kolegijoje įvyko jaunųjų pianistų-organistų formatūros iškilmės.

Tarp 50 talentingųjų muzikų buvo ir žinomų verslininkų Juliaus ir Stasės Ambrozevičiūtės Ingaunių dukra Sueli. Iškilmės-koncertas tęsėsi beveik tris valandas, kad bent 20 pirmaujančiųjų galėtų pasireikšti savo originalia muzika. Trečia iš eilės pasirodė Sueli Ingaunis, rinktinės tėvų ir muzikos žinovų publikos įvertinta ovacijomis ir gausiom katutėmis.

Talentingoji lietuvaitė pažadėjo, jei bus kviečiama, savo koncertais pagyvinėti ir mūsų kolonijos meninę veiklą.

Gausios Visagalio palaimos ir geriausios sėkmės p-lei Sueli vykdant jos viešą priesaiką puoselėti muzikos meną ir sąžiningai mokytojauti, ir taip ruošti meno profesijai kitus talentus. (KPU)

HENRIKAS ANTANAITIS SVEČIAS IŠ AUSTRALIJOS

Gruodžio 15, per Kanadą ir JAV-bes, atvyko iš Australijos VI Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso ruošos pirmininkas. Susitiko su BLB-ne, BL Jaunimo Sąjunga, kitų organizacijų atstovais šv. Kazimiero p-jos salėje. Jaunimas įsipareigojo dažniau ir plačiau painformuoti visuomenę per spaudą kongreso reikalais ir jo ruošą.

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAI

JULIUS IR STASĖ AMBRAZEVIČIŪTĖ INGAUNIAI

dukters SUELI pianistės-organistės formatūrai atminti.
Gili padėka spaudos rėmėjams ir geriausi linkėjimai naujai vargonininkei.

Redakcija ir administracija

Sveikiname parapiečius bei visus tautiečius su ŠV. KALĖDOM ir NAUJAISIAIS METAIS, linkėdami ir melddami, kad 1987 Jubiliejiniai Metai kiekvienam mūsų ir visai lietuvių bendruomenei Brazilijoje pasižymėtų asmeniniu ir bendruomeniniu susipratimu ir atsinaujinimu tautiniai krikščioniškoji dvasioj.

Šv. Kazimiero parapijos kunigai:
kun. Pranas Gavėnas, SDB
kun. Petras Rukšys, SDB
kun. Petras Urbaitis, SDB

KALĖDŲ ir NAUJŲJŲ METŲ proga sveikiname visus BLB-nės narius, linkėdami vieningų, darbinių Augščiausiojo palaimintų Jubiliejinių 1987 Metų.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės
Valdyba

1987 Jubiliejiniai Lietuvos Krikšto Metai tegainvina MŪSŲ LIETUVOS skaitytojuose krikščioniškai tautinį susipratimą ir vienybę.

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVA"

MŪSŲ LIETUVA

NAUJI KK FONDO RĖMĖJAI AR PAPILDYTOJAI

13. E. Vidmantienė a.a. Alfonso Vidmanto atm.	Cz. 100,00
18. Brazilijos Lietuvių B-nės Valdyba	Cz. 500,00
19. L.K.B.-nės Choras a.a. Jono Bagdžiaus atm.	Cz. 500,00
20. Jonas Jakatanvisky	Cz1.000,00
21. S. Narušienė a.a. Stepo Narušio atm.	Cz1.000,00
22. Jonas Silickas	Cz2.000,00

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KK FONDA

ILSĖKIS RAMYBĖJE!

Savaitraščio MŪSŲ LIETUVA atsakingam redaktoriui p. Vytautui Bacevičiui, reiškiame gilia užuojautą mirus jo Mamytei, **VERONIKAI BACEVIČIENEI**

ML redakcija ir administracija

LT LILIA TEXTIL INDUSTRIA E COMERCIO

TECIDOS PARA: CONFEÇÕES DE CALCINHAS, VESTIDOS
BLUSAS, CACHARREL, LIGANETE, TRILOBAL

35

METU DARBO SUKAKTIS

Mieliems lietuviams linkiu
LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ
ir
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

JUOZAS VASILIAUSKAS
SAVININKAS

Al. Dos Nhambiquaras, No. 1869 – M O E M A – 04090

SÃO PAULO FONE: 530-5607

"KUBIC"
SALVE 1987

